

Velká vlaková loupež

Pacifik

1. Povolal nás jednou k sobě sám velikej Boss,
co má vpředu zlatej zub a useknutej nos,
"dost mám toho lenošení," rázně povídá,
"každej by se jenom válel a v hospodě pral."
2. "Krávy se vám pásti nechce, holoubkové mí,
na pastvinách noci prej jsou tuze studený,
vymyslel jsem tedy proto geniální plán,
jak se zmocnit vlaku s poštou, co přijíždí k nám!"
R: To byla velká, velká loupež vlaková,
nebyla a nebude už nikdy taková,
velká, velká loupež vlaková,
nebyla a nebude už nikdy taková.
3. Vlak, ten vozí velký bedny a v nich zlatej prach,
stačí hlavu jasnou mít a vůbec žádněj strach,
o půlnoci na trati ten vejlet začíná,
šéf tu s námi není, prej ho trápí angína.
4. Vlak se řítí, na vagóny všichni naskočí,
než se s kolty strojvedoucí zpátky votočí,
v celým vlaku vypukla hned velká panika,
nějakej ten výstřel v tomhle zmatku zaniká.
R:
5. Pošt mistr dal ruce vzhůru, musíme se ptát,
proč se začal jako blázen na celej vlak smát,
řek' nám klidně: "Dětí pět a ženu doma mám,
za svůj život celej vagón i s tou poštou dám!"
6. Na lup z vlaku koukali jsme s hrůzou po očku,
bylo to jak v sirotčinci ukrást vánočku,
velkej článek přinesly hned ráno noviny,
že bandity pochytali za dvě hodiny.
R:
7. Ve vězení ustlali nám lože prkenný,
každej bachař si tu myslí, že jsme šílený,
šéf si doma v klidu sedí, počítá ten lup,
starostma se asi o nás, chudák, celej zhub'.
8. Vložky do bot, plivátko a sova vycpaná,
k tomu pytel na zmije a stolní kopaná,
past na myši, lepidlo a talíř na kostě,
za kolik to všechno prodá, máme starostě.
R: